

Роздаткові матеріали до роману Роберта М. Зоннтаґа «Сканери»

1

Старий нічого не відповів на запитання Джоджо. Він розгорнув свою книжку, відкинувся назад і почав читати. Джоджо так швидко не здавався.

- Пропоную вам десятку.

Це дуже мало, але такий трюк здебільшого працює.

2

Я був здивований. Ще ніколи в житті я не бачив людини, у якої було б так багато волосся на голові. Я був лисий, Джоджо також. Чи не всі в цьому планері були лисі. Незалежно від віку. Байдуже, жінка чи чоловік. Це був чистий, поголений світ. Він був лисий. Лисий і досконалий.

3

- Для декого таке читиво є дуже цінним. Ми, звісно, поважаємо вашу думку. Я, між іншим, Алекс. Це - Паул. Ми працюємо на Scan AG. Як вам, мабуть, відомо, ми хочемо зробити знання та інформацію доступними для всіх: у будь-який час і безкоштовно.

4

Робота була для нього всім. Нема роботи - нема А-зони.

5

У (...) не було ні страхування, ані грошей. Ні дітей, ані бажання перебазуватися у приміській поселення С-зони. Після останньої нічної зміни він запросив мого батька до індійської закускової. Я стежив за зустріччю по своєму мобрілю.

6

Перш ніж працювати на фірмі, він оновив свої дані на комп'ютері зонального управління. Це заборонено і тому дорого. Один програміст, який знався на справі навіть краще за Джоджо, зробив для нього цю операцію. Подейкували, що в С-зоні кишіло типами, які пропонували нелегальні послуги.